

Дичківська І. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	46
Дудко Я. В. УМОВИ УПРАВЛІННЯ ВИХОВАННЯМ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.....	52
Іскендер Топчу. МОДЕЛИРОВАНИЕ ИГРОВЫХ СИТУАЦИЙ НА ЗАНЯТИЯХ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА....	55
Колупаєва Т. Є. УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНОЮ ПІДГОТОВКОЮ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ В УКРАЇНІ ТА ПОЛЬЩІ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	58
Курінна Т. П. ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ВАРИАТИВНИХ МОДУЛІВ.....	63
Лісовська О. М. ОРГАНІЗАЦІО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ	66
Масліч Н. Я. ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК З АУДИТОРІЄЮ КУРСАНТІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ.....	68
Міхова Т.В. ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЙ ПРАКТИЧНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТУРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В ПРОЦЕСІ ХУДОЖНЬО-ОЗНАЙОМЧОЇ ПРАКТИКИ.....	71
Озчелік Мехмет Еніс МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ.....	73
Перепелица О. В. ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ СУЧASNІ ОСВІТИ.....	75
Полторак А. В., Левченко К. О. АКТУАЛЬНІСТЬ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ КРЕСЛЕННЯ У СУЧASNІХ ПЕДАГОГІЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ...	78

Список використаних джерел

1. Климов Е. А. Индивидуальный стиль деятельности в зависимости от типологических свойств нервной системы / Е. А. Климов // – Казань, 1969. – 350 с.
2. Щукин М.Р. Учет особенностей самооценок при формировании типологически обусловленного индивидуального стиля трудовой деятельности/ М.Р. Щукин // Проблемы интегрального исследования индивидуальности: сборник научных трудов. – Пермь, 1981. – С. 97-109.
3. Останина С. А. Творческий стиль художественно-эстетической деятельности: сущность и структура/ С. А. Останина // Молодой ученый. – 2012. – №2. – С. 283-286.
4. Чванова М.С., Филатова К.В. Формирование индивидуального стиля деятельности студента-дизайнера как психолого-педагогическая проблема. / М. С. Чванова, К. В. Филатова // Вестник ТГУ, 2012 – Выпуск 3. Том 107 – С127-131.

**АКТУАЛЬНІСТЬ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ КРЕСЛЕННЯ
У СУЧASNІХ ПЕДАГОГІЧНИХ ВИЩИХ
НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

Полторак Андрій Валентинович

старший викладач кафедри технологічної і професійної освіти

Левченко Ксенія Олександровна,

студентка ОС«Магістр» кафедри технологічної і професійної освіти

Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний

університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

У сучasnих умовах особливого значення набуває проблема вдосконалення професійної підготовки фахівців у вищій школі.

Останнім часом у педагогічній теорії і практиці йде активний пошук вдосконалення методів навчання. Проведено ряд великих досліджень, які розкривають структуру педагогічної діяльності, загальні закономірності і механізми формування особистості педагога.

Удосконалення професійної підготовки в педвузу виступає як засіб і мета соціального-економічного та духовного прогресу. Одним з найважливіших компонентів системи навчання і виховання фахівців педвузів є його графічна підготовка. Значимість вдосконалення графічної підготовки педагога обумовлена необхідністю підвищення рівня розвитку педагогічної науки, що сьогодні стає об'єктивною умовою функціонування і розвитку суспільства.

Цілі і завдання професійно-педагогічної підготовки вчителів креслення в педагогічних вузах визначається змістом навчального предмета «Методика викладання креслення» [3] як одна з найголовніших спеціальностей «Трудове навчання та технології» та розвитку особистості студента, без якої неможливе успішне навчання перспективі, нарисної геометрії, креслення, основам проектування, дисциплін технічного та трудового напрямки і т.д.

В цілому при дослідженні проблеми освіти засобами графічних дисциплін ми спираємося на вчених і педагогів в областях:

- виховання (Н. К. Крупської, І. Е. Моносзон, В. А. Сухомлинський, В. Н. Шацької, С. Т. Шацький і ін.);
- дидактики (Ю. К. Бабанський, І. Д. Зверев, І. Я. Лернер, М. Н. Скаткін, В. В. Краєвський та ін.);
- загальної та вікової психології (В. В. Давидов, Л. С. Виготський, Е. І. Ігнатьев, А. Н. Леонт'єв, Б. Ф. Ломов, В. А. Кругецький, Д. Б. Ельконін, В. С. Кузін і ін.). [1]

У діяльності людей самих різних професій все більше місце починають займати такі методи вирішення завдань, які вимагають застосування не тільки логічного, а й образного мислення. У зв'язку з цим при підготовці фахівців креслення зі зростаючою гостротою відчувається необхідність вдосконалення їх просторових уявлень. [2]

Аналіз сучасного стану навчання графічним дисциплінам в педвузу показує, що студенти зустрічаються з цілою низкою труднощів у формуванні геометричних понять, освоєнні теоретичного матеріалу, в розвитку просторових уявлень в оволодінні вміннями і навичками графічної грамоти через відсутність у них первісної шкільної графічної підготовки.

Разом з тим, в теорії і практиці графічного освіти позначилися серйозні недоліки. Практично відсутні наукові дослідження, присвячені організації та викладання дисципліни креслення, немає методичних рекомендацій, присвячених специфіці формування професійно-педагогічної спрямованості студентів на заняттях з креслення, відсутні програми, що забезпечують корекцію.

Ми зробили спробу створити програму дисципліни «Методика навчання креслення» для студентів 3 роки навчання з методичними рекомендаціями щодо практичних і самостійних робіт, де метою практичних робіт є:

- систематизувати, поглибити та актуалізувати знання, одержані під час самостійної роботи напередодні заняття та вивчення навчальних дисциплін, прямо або побічно пов'язаних з курсом (нарисна геометрія, інженерна і комп'ютерна графіка, практикум у навчальних майстернях тощо);
- сформувати практичні навички: планування навчально-виховного процесу (розробка календарно-тематичного плану, плану-конспекту уроку, сценарію виховного заходу тощо);
- відбір, розробка, виготовлення наочно-дидактичного обладнання;
- проведення занять з креслення (через застосування навчальних ситуацій, що імітують окремі елементи чи уроки в цілому із шкільного курсу креслення);
- проведення аналізу навчально-виховного процесу. [4]

Виконуються практичні роботи за індивідуальним завданням. Це дає можливість організувати порівняння, обговорення результатів роботи, під час якого у студентів формуються власні переконання, судження, прагнення до спілкування.

Особлива увага приділяється самостійній творчій роботі. Вона передбачає регулярне ознайомлення з діючими навчальними програмами з креслення, з існуючими навчальними та методичними посібниками до шкільного курсу креслення, з фаховими періодичними виданнями.

Самопідготовка до практичної роботи починається з вивчення теоретичного матеріалу: змісту лекцій, навчально-методичних посібників. До методичного посібника введено перелік питань для самостійного опрацювання студентами та розкрито шляхи контролю за самопідготовкою студентів. Відбору, аналізу та осмисленню інформації допоможуть також запитання для самоконтролю. [5]

Виходячи з результатів студент своєчасно усуває недоліки в своїй роботі. Саме це передбачає глибоку підготовку учня у розвитку проекційно-просторових уявлень та вміння практично застосовувати теоретичну підготовку отриману на уроках креслення. Всі ці знання учні отримують при виконанні таких робіт як: графічні вправи в робочих зошитах, на форматах та біля дошки; домашні роботи, контрольні графічні роботи виконані після вивчення окремих розділів курсу. Тому особливого значення набуває об'ективність оцінювання як усних відповідей, так і графічних робіт.

Список використаних джерел

1. Виноградов В. Н., Василенко Е. А. Методика обучения черчению: Учебное пособие для студентов. - М.: Просвещение, 1990. - 176 с.
2. Кузьменко В. И., Косолапов М. А. Методика преподавания черчения: Пос. для учащихся пед. училищ / Под ред. В. И. Кузьменко. – М.: Просвещение, 1981. – 272 с., ил.
3. Методика факультативных занятий по черчению в школе: Пособие для учителя / Под ред. В. Н. Виноградова. – М.: Просвещение, 1979. – 176 с., черт.
4. Павлова А. А., Жуков С. В. Методика обучения черчению и графике. - М.: Гуманит. центр ВЛАДОС, 2004.
5. Ройтман И. А. Методика преподавания черчения. – М.: Гуманит. центр ВЛАДОС, 2000. – 240 с.